

List z Floridy o Pezinku a Pezinčanoch

Nejaké to desaťročie naspäť, keď som z malackej strany prechádzala serpentínami Baby a na konci sa odrazu rozprestrela krajina, blysko mi – tu by som chcela žiť... A predstavte si, že mi to zišlo na um zakaždým, pri každej ceste cez hory a vstupe do nášho chotára. Áno, už „nášho“. Lebo minulý rok, ktorý pre iné zatracujem, teraz chválím, že myšlienka sa stala skutočnosťou, aj keď len na pol roka.

Predtým som dôkladne prebrázdila na internete www.pezinok.sk, takže história i súčasnosť ma nezaskočili. Nakoniec som z toho mohla v priebehu šiestich mesiacov sama veľa vidieť, skúsiť i poznať. Aj ľudí. Milých, priateľských, ochotných a obetavých.

Veľmi ma mňa zapôsobil pezincké Vinobranie, tá atmosféra hojnosti a dobrej nálady. Stretnutie s primátorom a jeho manželkou, ktorí neskoro večer mali čas postretat' sa s ľuďmi na ulici, porozprávať sa. Prípadom mi to múdreho Karola IV., ktorý chodil v preoblečení medzi ľud, aby poznal jeho názory.

Aké názory majú Pezinčania sa ukázalo vo voľbách.

V lete na provizórnej anténe v novostavbe, som chytila pezinckú TV, videla som prenosi a reportáže zo života mesta, kde interview s primátorom mali úroveň aj po štylistickej stránke a nepotreboval na to ani papier. Na podujatiach bolo vidieť, že mu na veci záležá, vedel zaujať stanovisko. Napokon, ľudia svojho

človeka poznajú a kto sa osvedčil, tomu dali hlas. Naozaj je vidno kus roboty a mesto svojim koloritom sa stáva jedinečným. To robia ľudia, ktorí majú zelenú vo svojej tvorivosti.

Čo si možno viac priat' ? Sú aj iné pekné miesta a mestá, ale nie všade majú vlastnú televíziu, vlastný časopis, kvalitné webové stránky, nie všade je tak čisto a príjemne.

Teraz nemyslím na záhumenské stavenisko, kde autiaky nespomaľujú... Kde všetok prach sa usádza na čerstvú farbu domov, letí do okien, kde je to nebezpečné pre deti. Stačilo by zopár spomaľovačov na ceste a hneď by sa jazdilo ohľadupľnejšie. Aj označenie križovatky s prednosťou v jazde by sa zišlo a cestné zrkadlo na Baníckej,

kde múr bráni výhľadu. Možno by stačilo dolu pri zdravotnom stredisku zosynchronizovať svetlá tak, aby zelená svietila dlhšie pre hlavný prúd, ako to vidím tu, než sa vstup do mesta inak vyrieši. Niekedy stačí málo, kozmetická úprava, majstrovský fortel, aby sa vlečúca sa záležitosť odrazu vybavila rýchlo, účelne a ekonomicky a odrazu je po probléme alebo aspoň sa zmenší. A to je všade a vo všetkom. Všetko sa dá, ak sa hľadá spôsob ako to urobiť.

A nebať sa novostí, netradičného postupu, nebať sa niešť aj isté riziko. Naši ľudia na to majú. Vedia si nielen pomôcť, ba sa na tom aj zabavia.

Emília Jalšovská, Florida
(krátené)

Príďte na pezincké obstrléze

Pezinok je moderné mesto v prekrásnom prostredí prírody Malých Karpát. Keď sa kdekol'vek na Slovensku spomenie jeho meno, vždy sa nájde niekto, kto poznamená „to poznám, máte tam výborné víno“. Je trochu smutné, že nový životný štýl obyvateľov nášho mesta väčšinu z nás tak pohltí svojou hektikou, že niet takmer času na spomienky, na vinohradnícke tradície, ktoré celé stáročia vytvárali ráz nášho mesta. Tie spomienky zostávajú už iba v srdciach starších obyvateľov a odchádzajú spolu s nimi. Deťom ich už nemá kto odovzdávať a to je trochu smutné. Pomaly sa stráca duchovné dedičstvo nášho mesta.

Vytvorili sme si malú folklórnu skupinu *Obstrléze*. Obstrléze je pezincký výraz a znamená paberovanie hrozna. Keď sa v minulosti vo vinohradoch končil zber hrozna, to zabudnuté alebo aj tzv. martin-

ské hrozno, neskôr dozreté, sa ponechávalo pre „obstrlézačov“. Tí chodili po vinohradoch a zbierali všetko, čo tam ešte zostalo.

Aj my sme taká skupinka „obstrlézačov“. Spievame si pesničky pri harmonike a spomínáme, čo všetko sa v pezinckých vinohradoch i mimo nich, doma v rodinách v Pezinku udialo. Robíme si scenáre, hovorené slovo, s čím príležitostne, ak nás chce niekto počúvať, aj vystupujeme. Ale myslíme si, že najlepšie scenáre píše sám život a tak sme prišli na nápad, ktorý sa nám zapáčil. Chceme vás všetkých Pezinčanov, skôr i neskôr narodených, prizvať na naše stretnutia venované našim spomienkam. Stretávať sa budeme raz za mesiac, vždy posledný pondelok o 14.30 hod. v Klube dôchodcov na Hrnčiarskej 44.

Chceme si zaspomínať napríklad na to, ako sme slávilí Vianoce,

fašiangy a iné sviatky v čase našej mladosti, ako sme sa obliekali, čo sme doma jedávali, ako naši rodičia zarábali peniaze a ako sa míňali, aké remeslá boli v Pezinku, čo sa predávalo na trhu, aké boli vzťahy v rodinách medzi dospelými a deťmi, medzi susedmi, ako sme chodili na rande a o čom sme sa rozprávali, ako to vyzeralo v škole za našich čias a ešte na všetličo iné. Privítame samozrejme i vaše spomienky a námety o čom sa budeme rozprávať, zahráme si na harmonike, môžete i vy zahráť na nejakom inom nástroji, zaspievame si spoločne pesničky, ktoré sme mali radi.

Príďte medzi nás, potešíme sa. Veď kto spomína, znovu prežíva, i keď niekedy spomienky aj boľia. Ale vždy majú hodnotu uplynulého času a to má svoju cenu.

Za folklórnu skupinu *Obstrléze*
Ing. Eva Jamborová

Hasiči zasahovali

I 16. 12. o 9.00 hod. záchranárov privolali k dopravnej nehode osobného motorového vozidla BMW 346 L, ktoré skončilo mimo cesty pri železničnom nadjazde v smere na Šenkvice. Jednotka poskytla zranenej osobe prvú predlekársku pomoc a vykonala opatrenia na zamedzenie vzniku požiaru a úniku škodlivých kvapalín.

I Dňa 20. 12. krátko po 18. hod. došlo k dopravnej nehode vozidiel Fiat Uno a Opel Frontera na Komenského ulici. Pri nehode sa zranili dve osoby, ktorým poskytla pomoc rýchla zdravotná služba. Hasiči pri zásahu zamedzili vzniku požiaru a úniku prevádzkových kvapalín.

I V utorok 26. decembra jednotka HaZZ zasahovala na Komenského ulici, kde vozidlo VW Golf vytkol olej a hrozilo, že vtečie do kanalizácie. (HaZZ)

Kultúrne centrum k článku: Mikuláša sme ani nevideli

V decembrovom čísle Pezinčana sme si prečítali noticku od autorky „rč“, ktorá sa týkala vlašajšieho víťania Mikuláša v meste. V mene organizátorov Kultúrneho centra, Centra voľného času a Mesta Pezinok máme pocit, že vám dlhujeme odpoveď a vysvetlenie. Vážime si váš názor, ktorý je i s návrhom na riešenie.

Hádám to bude odpoveď i pre často uštipačné anonymné príspevky, ktoré vyjadrujú ich pisatelia prostredníctvom fóra na *pk.nete* a nielen na túto tému o dianí v meste. Česť výnimkám.

Verte nám, že to, ako vyznel mikulášsky program, mrzí predovšetkým nás, organizátorov. Nie je predsa naším záujmom, aby sme pripravili niečo zlé, na čo sa nebude v dobrom spomínať a už vôbec nie vtedy, keď to robíme pre dieťa najväčšieho, pre dieťa. Boli by sme predsa sami proti sebe.

Možno si spomeniete, ale v deň konania tohto podujatia (5. 12. 2006) bolo veľmi zamračené a

počasie bolo také, že 30 minút pršalo, 30 minút svietilo zubaté slnko. Vždy, keď sme sa už poberali stavať tribúnu, začalo pršať. Obrazne povedané vari stokrát sme nervózne pozerali na oblohu a dúfali, že prestane. Áno, prestalo, ale až podvečer, keď sa začal program. Ako núdzové riešenie sme teda zvolili schody vedúce do budovy mestského úradu. Vedeli sme, že to nie je ideálne riešenie, ale dekorácie programu a aparatura nemôžu navlhnuť. Iste, ideálne by bolo zastrešenie, lenže firmy poskytujúce túto službu sa pohybujú v cenových reláciách 20 – 30 tisíc Sk. Ak by niekto chcel navrhnuť letné „šiatrky“ z obchodných domov, tieto neudržia nápor vetra, máme to odskúšané.

Čo sa týka balkóna mestského úradu, tu boli v minulých rokoch sťažnosti, že nevidiať dobre cez konáre stromov a tiež je tento priestor malý na program.

Návrh na konanie podujatia pred Domom kultúry sa nám páči, tiež sme o ňom uvažovali, ale

príchod Mikuláša súvisí s rozsvietením mestského vianočného stromčeka, ktorý bol na Radničnom námestí. Nie je však vylúčené, že v budúcnosti bude stromček i pred Kultúrnym centrom a aj iné podujatia sú plánované na tomto priestranstve. Ešte jedna pripomienka – Mikuláš pokračoval vo svojom príhovore k deťom i v priestoroch nášho spoluorganizátora – OC PLUS, tam ho bolo vidieť skutočne dostatočne, deti sa s ním fotili, podávali si s ním ruky. Do OC PLUS boli deti pozvané niekoľkokrát na námestí.

Na záver sa teda v mene organizátorov ospravedľujeme všetkým deťom, ktoré Mikuláša dobre nevideli. Pozitívna informácia je, že Mesto Pezinok v roku 2007 zakupuje prestrešenú tribúnu a my veríme, že nielen práca organizátorov nevyjde nazmar, ale predovšetkým budú spokojné všetky deti.

Za organizátorov: **Ing. Ingrid Noskovičová**
s kolektívom Kultúrneho centra.